

74/23 MÜ'MİNÜN SÛRESİ, İLK VE SON ÂYETLERİ (1)

Mekke döneminin sonlarında inen sûrelerdendir. Ferid Vecdî ve M. İzzet Derveze'ye göre Enbiyâ Sûresinden sonra inmiştir. Başında mü'-minlerin zafere ulaşacakları, sonunda da kötülerin cezaya çarptılacakları anlatılan sûre, müşriklere son ihtâr olup İslâm'ın parlak geleceğinin müjdesidir. Onun için "مؤمنين إلى الجنة" *Mü'minler başarıya ulaştı*" dendikten sonra önceki peygamberlerin de başarıya ulaştıkları anlatılır. Onların bir devamı olan Hz. Muhammed(s.a.v.)in hayatından söz edilir ve sonunda müşriklerin uğrayacakları kötü sonuç belirtilir. Âyetlerinin, birbirine sıkı bağlılığı, bölümlerinin birbiri ardınca indiğini gösterir. Sûre, 118 âyeti içerir. Resmî sıralamada 23'ncü, iniş sırasına göre 74'ncü sûredir.

İLK ÂYETLERİ

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın adıyla

1- Felâha ulaştı o mü'minler. 2- Ki onlar, namazlarında saygılıdırlar. 3- Onlar boş şeylerden yüz çevirirler. 4- Onlar zekâtı verirler. 5- Ve onlar ırzlarını korurlar. 6- Ancak eşleri, yahut ellerinin sâhipolduğu (câriyeler) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı da) onlar kınanmazlar. 7- Ama bunun ötesine gitmek isteyen olursa, işte onlar haddi aşanlardır. 8- Ve o(mü'min)ler emânetlerine ve ahidlerine özen gösterirler. 9- Onlar namazlarını korurlar. 10- İşte vâris olacaklar onlardır. 11- Onlar (en yüksek cennet olan) Firdevs'e vâris olacaklar, orada ebedi kalacaklardır.

Tefsîr:

1-11: Felah, burada umduğuna erişmek, başarıya, mutluluğa kavuşmak demektir. Bu âyetlerde başarıya ulaşan mü'minlerin vasıfları sayılıyor: Onlar namazlarını saygı ile kılarlar, lağv denen boş sözlerden yüz çevirirler, zekâtlarını verirler, eşlerinden ve cariyelerinden başkasına karşı namuslarını korurlar, emanete ve verdikleri söze özen gösterirler. İşte onlar, en yüksek cennet olan Firdevs'e girip orada sürekli kalacaklardır. Şimdi âyetlerde geçen kelimeleri izah edelim:

Huşû': Saygı, yalnız Allah'ı düşünmek, Allah'tan başka bir şey düşünmemeğe çalışmaktır. Bu,

gönül huşû'udur. Beden huşû'u da namazda sağa, sola bakmadan, bir şey ile meşgul olmadan edeb ve huzur ile Allah'ın huzurunda durmaktır. Âyetlerde önce namazda huşû'un anılması, huşû'a verilen önemi gösterir. Çünkü huşû' olmadıktan sonra namaz, anlamsız hareketlerden ibaret kalır. Yüce Allah: *"Beni anmak için namaz kıl!"* (Tâhâ: 14) buyur-muştur. Namazda Allah'tan gaflet etmek, namazın amacı dışına çıkmak olur.

(devamı yarın..)